

A kommunisták és a kereszt.

A minden vonalon rosszabbodott gazdasági viszonyok, a mezőgazdasági konjunktúrák romlásával egyidőben fellépő kereskedelmi pangás és az ezzel kapcsolatos termelésredukció okozta munkacsökkenés s ennek nyomán az általános kereseti lehetőségek leromlása — ugylátszik ismét kitűnő talajt szolgáltat a soha nem nyugvó és számom kudarca után is törekvéseit soha fel nem adó kommunista propaganda számára — városunkban is.

De mintha az általános és jól ismert frázisok hangoztatásának hatásával nem lennének megelégedve s mintha belátnák, hogy azokkal egyedül ma már sikeresen nem dolgozhatnak, ezért — tagadhatatlan — nagy ügyességgel újabb és újabb fogásokkal dolgoznak.

Nem ujság, hogy a legszentebbet is nagy buzgósággal igyekeznek a maguk szolgátaba állítani és már régóta hirdetik, hogy a kommunista törekvések első propagálójája maga az Ur Jézus volt, akinek a tanítványai valószínűleg meg az első kommunista társadalmat.

Nem sok szót érdemes vesztegetni arra, hogy ez az állítás milyen különösen hangzik az ő ajkukról. Semmivel sem különösebben, mintha a farkasok mesélgetnének arról, hogy az ő életük eszményképe az ártatlan bárányok boldog nyájélete.

De nem árt megállni egy pillanatra azon módszer mellett, amelylyel ezt a gondolatot — úgy látszik

— a legújabbban és itt városunkban is, még a legmélyebben vallásos egyszerűbb körökben is elfogadhatóvá akarják tenni.

Bizalmas beszélgetés során tette szóvá ezt előttem egy munkástestvér, akit ugyancsak megállítottak a következővel:

— Tudod mért állanak a fészületek kívül a városokon és falvakon, az utak mentén s hegyek tetjén? — Nem egyébert, mint azért, mert ott bent a városokban és falvakban a gazdagok nem engedték, hogy a szegényeken segítsen! És inkább kivitték a városokon kívülre és megfeszítették és kivégezték, semhogy megtűrték volna azt, hogy a szegények sorsán, nyomorúságán és baján változtasson!

Kétségtelen, hogy ez a beállítás megállítja és gondolkodóba ejti Jézusnak még a legjobb barátját és hívőjét is az első pillanatra és nagyon alkalmas arra, hogy a vallást kivált a külső szimbólumok és jelképek alapján ismerő egyszerűbb néprétegek Jézusról való egész felfogását átfesse — ezuttal egy kissé vörösré! —

Azt már kevesebben veszik észre, hogy az ilyen állítás csak olyan egyéntől származhat, aki Jézust másutt, mint az utszéli keresztteken soha nem látta! — Aki még annyi fáradságot se vett magának, hogy egy-egy templom küszöbét átlépje s ennek következtében meg tapasztalja, hogy nemcsak az utak

mentén, de a templomok szívének kellős közepén is ott van a fészület, az oltárokon!

Arról meg még csak sejtelve sincs az ilyen propagandistának — igaz, hogy igen sok hívő embernek se — hogy ennek a Megfeszített Jézusnak az emberszivek legbensőbb szentélyében is ott kell állania életünk minden pillanatában s bármit teszünk, úgy kell cselekednünk, hogy a legszürkébb és legátlagosabb hétköznapi munkában is választ adjunk arra a kérdésre, amit egyik herrnhuti keresztéről olvasott le Zinzendorf gróf: „Ezt tettem én értetted, mit cselekszel te Értetted!”

Eppen mert ilyen, s hozzá teljes tájékozatlanságra valló fogásokra még a mi városunkon kívül felállított új Kálvária-i fészületet is felhasználják a hihetetlen szívósággal dolgozó s mindenáron a felforgatásra törekvő elemek itt szeméink mögött is, jó kettőzött éberséggel

állani őrt mindenkinek, akinek kedves ez a borzasztó időkből megmentett csonka magyar haza, amely fölött nemcsak címerében, de a valóságban is a Megfeszített Keresztje áll és örökdi!

Ha ez a Haza manapság nem is adja s nem is adhatja meg minden fiának azt, amit megérdemel, mintahogy nem adja meg a szóba hozott izgatónak sem azt, amit megérdemelnek s ha most átmenetileg kisebb is a kenyér, mely családunk asztalára jut — ebből még nem következhetik az, hogy amit az Isten még meghagyott nekünk, azt mi magunk és immár — sajnos — nem is először, ismét az ebek harmincadjára vigyük. — Ha akadnak köztünk ilyen lelketlenek, akik a moszkvai rubelekért nemcsak a maguk lelkét, de a vallást és a Hazát is készek vásári portékává tenni, hát azoknak adjuk meg mi azt a választ, amit megérdemelnek. Dr. Cs.

Újabb szakadás a szocialista pártban.

Egyre nagyobb hullámokat ver az az erjedési folyamat mely a szociáldemokrata pártban megindult. Tulajdonképpen már világszerte megbukottnak tekinthetők azok az eszmék, amelyeket a világ megváltására a szociáldemokrácia kitermelt. A kollektív termelés gondolata megbukott az immár 12 éve ezt megvalósítani törekvő Szovjetországra és még előbb már nálunk, ahol a polgárság még élénken emlékszik vissza arra a jólétre, ami a szociális termelésből fakadt. Ma már bebizonyosodott, hogy a történelmi világrendet vehemensül támadó szocializmus elveiből gyakorlatilag egy jöttöt sem tud megvalósítani még akkor sem ha

minden korlátozás nélkül fejtheti meg berendezéseit a kényére bízott államban. Amint ezt az orosz példa igazolja lépten, nyomon kénytelenek kompromisszumot kötni a magángazdaság és egyéni tulajdon elveivel.

Ilyen formán előrelátható volt, hogy a nagy agresszivitással megindult szocialista szervezkedés hajótörést fog szenvedni a politikai sikertelenségeken. Ez a folyamat nálunk már jó ideje bekövetkezett most egyre gyorsul és élénkül abból az alkalomból, hogy a nemzetköziség alapján álló teoretikusok a gyakorlatban összeütközésbe kerültek a nacionalizmus nagy és egyre virulensebb gondolatával

„A MUNKA TÁRCÁJA”

Ilonka asszony lett.

Írta: Vadkertő Béla.

Ilonka gyönyörű szép leány volt. Karcsu és formás, bájos és eleven. A haja mint az aranyos napsugár, szeme pedig mint a harangvirág. Olyan édes kis teremtes, akit mindenki szeretett, mindenki kedvelt.

A család fénye, büszkesége volt. Kedvence nemcsak a papának és a mamának de a testvéreknek is.

A rokonság, a szomszédság csak neki hódolt, csak az ő mosolyát kereste.

Szüleit talán azért is ajándékozta meg a Mindenható Ilonkával, mert áldott jó szívű emberek voltak.

Kicsiny faluban laktak s kicsiny uradalomban gazdálkodtak. Csöndes, szerény, visszavonult életet éltek.

Mint gazdatiszt kezdte meg atyja a pályáját s szorgalmas, takarékosan mihamar bérlet lett.

A gyermekek egymásután jöttek, nőttek s cseperedtek fel az iskola padjára...

Ilonka is kifejlődött s kiröpült a vidéki kastély falai közül.

Nagy városba készült a jövőre.

Tanítónő akart lenni. Hát az is lett. Apáca között nevelődött s szötte az álmokat, hogy otthon, ahol a papa gazdálkodik ott, a fészek közelében fogja tanítani a kis parasztyereket.

A bátyja ott lesz pap! A másik jegyző s ha a bérletet örökre megvásárolhatják akkor, a nővére és a férje tovább gazdálkodnak, mert a sógor is gazdatiszt.

Ott végzett Keszthelyen, ahol a papa s tudását mindnyáján értékelte.

Négy hosszú esztendőn át melen-

gette lelkében a tervet. S az idő lassu múlása közben bővítésre is szorultak az ábrándok.

A papa egy új testvérkét hozott. Egyik iskolatársának, elhalt jóbarátjának a diák fiát.

Nézd anyjuk fogadd a többi közé, s viseld a gondját szegény Lacikának is, aki teljesen árva.

Szeressed, s bánj úgy vele, mint a teiddel.

S noha a nagyasszonynak volt elég gyermeke, ölébe vette az idegen fiút is megcsókolta s besorozta a sajátjai közé.

Laci azután épp úgy járta tovább az ígért földjét, a középiskolát mint a többi.

Vakáció alatt épp úgy jött haza a „papához és a mamához”.

Az árva fiú teljesen egyenlő bánásmódban részesült.

Amikor pályát kellett választani belegegyeztek, hogy gazdász legyen.

S a kis akadémiás valamennyi testvére között egyenlően osztotta meg a szívét, de mintha Ilonkát épen Ilonkát mégis jobban, erősebben szeretne volna.

Örült ha mellette lehetett. Ha segíthetett neki, a takarításnál, a főzésnél, a kézimunkánál.

Szívesen mesélgetett neki s irult-pirult ha a templomból hazajövet karonfoghatta...

Ekkor tört ki a háború.

A fiuk bevonultak katonának s mint önkéntesek szolgálták a hazát a fronton. Ilonka visszatért a tanítóképzőbe.

Laci vitéz, mihamar tiszt lett, de fogságba is esett.

Oroszországba került.

Sokáig vívódott és küzdött önmagával, hogy irjon-e, Ilonkának!

Megírja-e azt, hogy szereti, hogy feleségül venné, ha még egyszer haza jöhetne onnan.

Elhallgatta... Ugy határozott, hogy a diákkisasszonynak nem zavarja meg a lelkületét.

Csak a nagyasszonynak vallotta meg! Ő hozza üzenet: „Kedves jó Anyukám. Ha még egyszer visszatérek, Ilonkát feleségül venném, ha nekem adja, hogy igazán valóban fia lehessenek a leánya révén is”.

A jószágos nagyasszony mit tehetett mást, mint szánalomból is azt írta, azt felelte. Jó van Laci, úgy lesz ha Isten haza vezérel Téged.

Szibéria hómezőin szötte az ábrándokat arról, hogyha hazajön...

Övé lesz a legszebb földi nő.

Minden kívánságát teljesíteni fogja.

Ugy fognak élni, mint Ádám és Éva a paradicsomban.

Emlékeztetőből lerajzolta százszor és ezerszer az arcát...

Leírta az érzelmeit nap-nap után. Naplólapokban vezette pontosan.

—

Ilthon ezalatt nagy leány lett a kicsi Ilonkából.

Megszerezte a tanítónői oklevelet. De nem használta soha.

Férjhez ment...

Egy kedves, szelíd gépészmérnök vette el...

A Laci vonzalmáról, terveiről és szándékáról nem is tudott.

Boldog volt nagyon.

Kis fia is született.

Eppen olyan aranyos baba mint amilyen ő volt valaha...

S a jószágos nagyasszony, messze Szibériába nem írta meg... hogy Ilonka asszony lett.

Szép őszi nap volt, amikor a fogoly megérkezett.

Százával-ezrével jöttek hazafelé a katona martírok, a katona rabok.

Szive nagyot dobbant, amikor a kastély előtt megállott.

Leült az utszélére, hogy a könnyeit kitörölhesse, felszáríthassa.

A kutyák hamar észrevették.

Ugatni kezdtek.

S annyi év után is megismerték, amikor nevében szöllította őket.

Patkó, Rabló... öreg cimborák, hát elfelejtették?

S a hű állatok farkcsóválva üdvözlötték régi pajtásukat.

Lassan bemerészkedett a házba.

Volt öröm és meglepetés.

Ölelgették, csókolgatták a férfiúvá fejlett Lacikát.

Azután nagy sóhajtasok között megkérdezte, hogy Ilonka, Ilonka hol van?

S a jószágos nagyasszony halkan dadogta... Ilonka asszony lett.

Igen asszony lett. Már fiacskája is van...

Lacit úgy érintette a hír, mint a halálos golyó.

Ilonka asszony lett zokogva sirvákságbeesetten.

Asszony. Asszony.

S úgy érezte, hogy neki fölösleges volt hazajönnie.

Vacsora után bucsuzott is s elindult lassan szomorúan, álmokat temető halál-sápadt arccal, mint annyi sokan a vitézek, akik hiába jöttek vissza, mert reményeiket összetörte és szétaposta az élet.

Elindult magányosan. egyedül. Néhány nap múlva azután egy kolostor ajtaján kopogott.

Felvételét kérte.

S amikor az okát kérdezték csöndesen suttogta alig hallhatóan, szerzetes akarok lenni, mert „Ilonka asszony lett.”

Jól tudjuk, hogy a Herczeg Ferenc bölcs vezetése alatt álló Magyar Revíziós Liga a legzababababab feltételek mellett kívánta a szocialisták csatlakozását a revízióhoz. A szocialista vezetők ettől mereven elzárkóztak még annak dacára is, hogy a Revíziós Liga politikai elveinek megkorrigálását és módosítását sem kívánta a csatlakozóktól. Kezdték a dorogi munkások, folytatták azután sok ezren a szervezett munkásság köréből, ma értesülünk, hogy a betonmunkások mintegy

kétezernyi csoportja is kilép a szocialdemokrata pártból, hogy a nemzeti alapon álló keresztényszocialistákhoz csatlakozzék. Mint szervezett munkások ezek is mindeddig mind hívei voltak a hivatalos szocialista pártnak. Lelkük hite azonban megingott a szocialista eszmék igazságában és szívesen hagyják ott azt a pártot, mely a legégetőbb és legfontosabb magyar kérdés megoldásának egységeletétől mereven és minden elfogadható indok nélkül elzárkózik.

† Porázik György.

Elmult ő is, a fáradhatatlan munkás az örök pihenés honába. Fehér feje elhanyagolt, bezárultak a mosolygó szemek és elcsúszott a tanító, anekdotázó ajak. Egy igaz, jó ember, lelkes magyar, minden jó és szépért hevülő szív száll vele sirba és mindnyájan szegényebbnek érezzük magunkat egy atyai jó baráttal, aki viszi magával a szívünk egy darabját, az életünk sok visszahozhatatlanul elszállt évét és ennek a városnak egy darab történelmét.

1851-ben, Zayugráczon született és iskoláinak elvégzése után 1869-ben azonnal Salgótarjánba került, hol egy évig a római káth. iskolánál, 1870-től nyugalmában vonulásaig pedig az acélgyárnál működött, mint igazgató-tanító. Mikor az acélgyári elemi iskolát átvette, abban 53 növendéket tanított, három különböző nyelven. Hogy mit és milyen eredménnyel dolgozott, azt első ízben a milleniumi kiállítás híressé vált grafikonjai bizonyították, melyek a Rimamurányi telepek rohamos magyarosodását dokumentálták. Munkássága nem is maradt elismerés nélkül. 1873-ban a Füleki járás és a Mátravidéki tanítói kör őt küldte ki a bécsi világi kiállítás tanügyi részének tanulmányozására. Több ízben kapott dícsérő oklevelet és jutalmat Nógrád vármegye közgazgatási bizottságától, a Nógrád vármegyei Nemzeti Intézetétől és a Felsőmagyarországi Közművelődési Egyesülettől. A vármegyei tanítóságnak kezdettől buzgó munkatársa, később általánosan szeretett és becsült vezéralakja volt. Egyik életrehívója volt az Acélgyári Olvasó Egyletnek is, melynek mai tagjai csaknem kivétel nélkül az ő neveltjei. Nyugalomba vonulásával a legmagasabb helyen is megelégedtek működéséről és impozáns ünnepély keretében nyújtotta át neki dr. Sztranyavszky Sándor államtitkár képviselőnk a IV. osztályu polgári érdemkeresztet.

56 évi tanítói működés ötvenhat év a tanterem nehéz levegőjében, a minden évben újakezdés idegpusztító munkájában, egyre tanítva, egyre beszélve, sok csalódáson, életküzdelmen túl is folyton egy nagy cél felé törve: ez Porázik György élettel. És amikor koporsója mellett állunk, a legelső gondolatunk a melegsívű embernek szól, azon kevesek egyikének, akinek nem volt soha ellensége, nem volt soha rosszakarója. Kevesen mondhatják ezt el magukról, mert kevesen éltek az életet olyan magas erkölcsi színvonalon, ahogyan ő az övét élte. Nem volt irigye, mert ő sem irigykedett soha senkire. Nem volt ellensége, mert ő nem ellenségeskedett senkivel. De ha valahol segíteni kellett, ha jó tanácsra, erős tettel oda kellett állni, akkor a helyén volt és derűs életfelfogásával, romolhatatlan optimizmusával, nagy élettapasztalatával meg tudta mutatni mindenkori a sikerhez vezető utat! Tudott örülni ösztön és hátsó gondolat nélkül mások sikerének: a leltisztult nagy lelkek kiváltsága ez! Hajlott kora dacára is csodálatos rugalmassággal tudott az idők új követelményeihez idomulni. Konzervativizmusa csak addig terjedt, ameddig a sokat látott és sokat tapasztalt lelkek elővigyázatossága azt indokolták tartotta, de iskolája modern volt mindvégig, mindig az élen, mindig az első helyen tanulmányi előhaladásban és pedagógiai elvekben egyaránt.

Törhetetlen magyar volt. Látta a semmiből kinőni és elhatalmasodni az acélgyár telepét és ő ezt a rohamosan fejlődő polyglott telepet éppen olyan rohamosan tette nemcsak nyelvben, de érzelmes és gondolkodásban is magyarrá! Magyarosító munkájának legszebb próbája a kommunizmus gyászos négy hónapja volt, amikor az országzserre veszedelmes

tűzfészkeknek hitt Salgótarján acélgyári munkásai a leghiggadtabb magatartást tanusították és megakadályozták, hogy a rémuralomnak városunkban csak egyetlen áldozata is legyen!

Porázik György nincs már többé. Utolsókat pendül a csákány a lebontott régi iskola falain és utolsókat döng a görgöngy a koporsó deszkáján. Mi azonban, mi mindnyájan, kicsik és nagyok, ifjak és öregek, kiknek az életbe belenyúlt valaha az ő jóságos keze, nem engedhetjük el őt magunktól! Fogva kell őt tartanunk a lelkünkben, hogy nehéz órákban, nagy megpróbáltatások idején feltekinthessünk rá és mehehsün azon az uton, melynek utjelző kövei: istenfielem, hazaszeretet, önzetlenség és munka!

Te pedig kedves jó Gyuri bátyánk, állj oda az Isten elé, mutass reá élettől és gondoktól barázdált arcodra, tiszta lelkedre és mondd: én mindig igaz ember voltam!

A temetés.

Virágillatos júliusi éj néma csendjében könnyező szemekkel, halk suttogással bucsuzott az alvó várostól egy drága lélek és szállt magasba Urához, ki magához hívta őt.

A lelkek utólréteget mesteri keretbe befejezte pályafutását; a lélekpalánták ezreit Isten és haza szolgálatára fölnevelve, most már nyugodtan számolhat be legfőbb Urának érdemekben gazdag működéséről.

Ezt a páratlan munkát, egyéniségének csodálatosan lebilincselő varázsát, áldott jó szívének az ifjuságért, a magyar jövőért lüktető lázas dobogását köszönte, jubilálta városunk társadalmi többször és a halála alkalmával megnyilvánult óriási, keresetlen mély részvéttel koronázta meg.

Temetése a hála, kegyelet és a rajongó szeretet övezte valóságos könnyes diadalut volt, hisz a keresztény világnezet szerint egy ily magasztos, Istent szerető jó lélek eltávózása körünkben nem a pusztító enyészett győzelme, hanem az örök élet kezdete.

És „Nem hal meg az, ki milliókra költi élete dus kincsét”, ki jóságos szívének forró melegét, lelkének pazar gazdagságát ötvenhat esztendőn szorgalmasan osztogatta egész generációknak, kik most ravatala körül állva nem a frázis „viszontlátás” szavával, de a hit teljes meggyőződésével bucsuznak attól, kivel még találkozni fogunk...

Az acélgyári új monumentális iskola szomszédságában, a gyászoló, ház közvetlen közelében lévő kisebb térségen lett felravatalozva a nagy Tanító koporsója, mit egészen elborított a koszorúk és csokrok virághalmazai. A gyászszertartás színterét már hat órákor ellepték az elhunyt számtalan barátai, tisztelői, és a különféle egyesületek, intézmények küldöttségei, a leventék, cserkészek és tűzoltók sűrű csoportjai, továbbá a volt tanítványok hatalmas táborai. A koporsó két oldalán a rokonság számos tagja foglalt helyet és mellettük ott láttuk társadalmi életünk több előkelő reprezentánsait, kik közül a következők neveit sikerült följegyezni: A Rimamurány-Salgótarjáni Vasmű R. T. Vezérigazgatósága képviselőiben Benyó Géza osztályfőnök, Fabini Henrik gyár-igazgató vezetésével az acélgyári tiszt- és altisztikar, Róth Flórián bányaiügyi főtanácsos és tisztikar, Dr. Förster Kálmán polgármester és tisztikar, Dr. Csengődy Lajos, Upponyi József, Ferencz István, Szabó Dezső és Demeter Bertalan lelkészek, Holcsek Antal ny. igazgató, Pentka József h. állomásfőnök és tisztikar, v. Jónás Ödön bányafőmérnök és a salgó altisztikar, tantestületek stb.

Koszorúk: Gyuri Bányának a legjobb rokonnak és barátának: a Mánczos család, Jolán, Peti és Ildikótól: Isten veled, pihenj békében, utolsó üdvözlés, Az ózdi tantestület hálás kegyelettel, Salgótarjáni acélgyári tisztikar: Isten veled Gyuri Bácsi. Salgótarjáni acélgyár igazgatósága: Hűséges és buzgó igazgatójának utolsó üdvözléssel. Salgótarján városa közönsége: ügybuzgó polgártársának kegyelettel. Pántyik család, tisztelője jelöl. Az acélgyári felvigyázó és munkás olvasóegylet: kegyelettel tiszteletbeli tagjának. Felejtethetetlen tanítómesterének: az acélgyári Tantestület. Veress Zoltán és családja: kedves Gyuri bácsinak őszinte tisztelői. Kegyelete jelöl: az eke, lapát, villagvár volt tanítványai. Gyuri bácsinak, Schönek család, Isten veled, özv. Pfiffer Ferencné. Szeretettel tanítványaitól és az acélgyár összes munkásságától. Szeretettel vezérnek, nógrád vármegyei Tanító Egyesület. Emlékedet kegyelettel megőrizték, salgótarjáni acélgyári tisztikar stb.

Ilt említjük meg, hogy koszorúmegváltás címén, a megboldogult barátai és tanítványai egy „Porázik György” emlékalapot létesítenek, melynek kamatait évente — karácsony táján — két szegény és jótanuló növendék felruházására fordítják.

Küldöttségekkel képviseltették magukat városunk ugyszólván valamennyi egyesülete és intézménye.

A félhétkor kezdődő gyászszertartást Traut Péter esperes-plébános tartotta, miközben felhangzott az anyaszentegyház fenséges halotti himnusza: a Circumdederunt me... mit a katolikus kör dalárda nagy hatással énekelt. A szép gyászszertartás és a gyári dalárda művészi énekesszáma után, Oláh Miklós igazgató-tanító az acélgyári tantestület, Nagy Bertalan főszámvizsgáló az acélgyári tisztikar és kaszinó és Barthó Dániel tanítóegyesületi elnök a megyei tanítóegyesület nevében bucsuzott a magyar pedagógia nagynevű nevesztől, megindult hangon méltatták hervadhatatlan érdemeit és keresetlen szavakkal áldoztak felejthetetlen emlékeknek.

A beszédek végeztével karszálai halottas kocsira emelték a koporsót és az acélgyári zenekar gyászzenéjének ütemére elindult a hatalmas menet és amerre elhaladt, mindenütt igaz részvét és őszinte gyász követte nyomát.

A temetői egyházi szertartás befejeztével a gyári dalárda ismét énekkel bucsuzott és a sírnál az Acélgyári olvasóegylet megbízásából Horváth Károly üzemvezető-mérnök, a város közönsége nevében Horváth László tanácsnok és a volt tanítványok halálját és részvétét Pobozsny Győző vasöntő-mester tolmácsolta bucsubeszédében.

A gyári zenekar gyászindulója közben bocsátották ezután le a drága hamvakat ideiglenes csendes lakhelyére, hol fáradt teste pihenni fog, míg az égi reneharsonái nem jelentik a diadalmas fel-támadást!

A temetés napján bontották le az öreg iskola falainak utolsó maradványait. A régi iskola és a régi igazgató-tanítója egyszerre haltak meg. De hatalmas arányaival és művészi vonalaival már áll az új palota és várja megnyitó felavatását. És az új iskola tágas termeibe az ünnepélyes „Veni Sancte”-val majd bevonul és ott trónt foglalt — a ma eltemetett, de mégis örökkön élő — Porázik György irányító áldados szelleme. Ráfael.

Hírek és különféle

Vasutas árvák támogatása. A helybeli vasutasság f. hó 4-én (vasárnap) d. u. 4 órai kezdettel a segédtiszt körben műsoros vasutas napot tart a közszegi vasutas árvaház javára. Belépődíj nincs, férfiak részére jelvény megváltása kötelező, tetszés szerinti árban. Bográcsosról, hideg és meleg ételek, italokról gondoskodik a rendezőség. A vasutas társadalom ezuton is szeretettel meghív mindenkit. A nemes célzatu vasutas nap városunkban a multban is tekintélyes anyagi támogatást juttatott illetékes helyre.

Az O.F.B. telkek árara vonatkozó bírósági ügyést a HONSZ helyi csoportjának ügyésze vitéz dr. Szilárdy Sándor most kapta meg. Körözés végett úgy a Szilárdy mint a Kretsch féle tel-

Láb-, kéz- hónaljizzadás

biztos szere a

Csanda-féle PODOL.

Láb- és kéz-izzadás, hónalj-izzadás, azonnal megszűnik a láb-izzadás, égető érzés, pöffedség. A bőrt puhán, üdén tartja, a járást végtelen könnyíti, szagtalanít. —

Kapható: Gyógyszertárak, drogériákban. Főlerakat Margulit drogeria, Budapest, V. Nádor-u. 23. — — —

keken építkezők tudomására hozandó, a végzést a HONSZ vezetősége kiadta; egyébként vasárnap délelőtt 9—11 óra között a csoport hivatalos órája alatt ebbe bárki betekintést szerezhet.

Alakulóban a frontarcosok közös vezérkara. A MOVE által megkezdett frontarcos szervezkedés mind nagyobb és nagyobb arányokat ölt, a naponta százával érkező személyi csatlakozásokon kívül már a meglévő és működő frontarcos hadviselt szervezettek is felvették az érintkezést a MOVE frontarcos mozgalom vezetésével annak tudatában, hogy a frontarcosok erkölcsi és szociális megbecsülésére, méltánylására irányuló megmozdulásnak csakis az esetben lehet komoly sikere, ha a partikuláris érdekeken felül az összes magyar frontarcosok egy közös intézőbizottság vezetése alatt egy táborba tömörülnek. A MOVE frontarcos mozgalom különben egy újabb állomáshoz érkezett. A megindított mozgalom vezetői egyöntetűen megállapodtak abban, hogy a MOVE által megkezdett frontarcos tömörítési mozgalom nem sérti belüli a már meglévő — alapszabállyal bíró és működő — régebbi frontarcos hadviselt alakulások egyesületi önállóságát, érdekeit. Az ily egyesületek tagjai a MOVE frontarcos szervezetnek csakis bizonyos feltételek mellett lehetnek tagjai s ezeket a feltételeket az illető régebbi alakulások vezetésével kötött vagy kötendő vonatkozó megállapodások szabályozzák. A MOVE frontarcos szervezési munkája a bő és igen tartalmas munkaprogrammon kívül első sorban irányul, hogy a még teljesen szervezetlenül és minden összehangolási kapcsolatok nélkül élő volt frontarcosokat sorai közé besorozza — a meglévő alapszabály alapján működő egyesületekkel a szoros együttműködést megteremtse és saját frontarcos szervezetének, valamint a más ily irányban dolgozó tömörüléseknek vezetéséről egy egyesületközi vezérkart; illetve intézőbizottságot hozzon létre, mely ilyképpen testületileg összefogná az ország összes frontarcosait. Ezzel kapcsolatban közöljük, hogy a MOVE által rendszerezített jelvények szétküldése az odaitélesek sorrendjében a napokban kezdődik meg. A személyi lapon jelentkezettek kérésük elintézéséről írásbeli értesítést kapnak. A frontarcos mozgalomra vonatkozó minden néven nevezendő felvilágosításért, valamint személyi lapokért a MOVE budapesti főosztályához (Budapest IV. Podmaniczky-u. 45. II. 26) lehet fordulni.

Értesítő. A polgári fiú és leányiskola tartalmas értesítőjében számol be Prohászka Lajos igazgató az iskola teljesítményéről. — Bevezetőben „A magyar ipar pártolásáról” ir nagy szeretettel és hozzáértéssel Bartsch Károly tanár. Majd az igazgató számol be a több mint 400 tanuló iskolai és iskolán kívüli munkájáról, a nívós ünnepségekről, melyeknek ének és táncszámai eseményszámba mentek s a legnagyobb vonzódást és elismerést váltották ki a közönség részéről. — Az értesítő második részében a két éves női kereskedelmi szaktanfolyam megteremtéséről és annak első évi eredményéről számol be az értesítő, melyet Végh Kálmán helybeli nyomdász készített el ízlésesen.

Az evangélikus templom renoválására szant nagyobb adományok mult vasárnapi számunkban közölt felsorolásából tévedésből kimaradt Szmolka Mihály építész adománya, aki az állványfák díjtalan kölcsönzése által részesítette egyházunkat tekintélyes adományban. — Köszönet érte! —

Mátraverébélyen uradalmi gazdasági instrukció Mátyás Traktor, ekék, rosták, szekerek, lókocsok, boronák eladók. Fölvilágosítást ad főintézőség Pásztor, Telefon: Pásztor 27.

A Karancson épített kilátótorony

avatását f. hó 21-én tartotta meg a Magyar Kárpát Egyesület salgótarjáni osztálya. Ugyanezen napon volt a Karancs hegyi bucsu is s a környéki falvak lakosai hosszú sorokban kapaszkodtak fel a Palóc Olimpuszra, hol a szécsényi terencrendi zárda kiküldött szerzetese tartott istentiszteletet és szentbeszédet.

A kilátótorony avatási ünnepsége délután 4 órakor kezdődött. Dr. Förster Kálmán polgármester a Kárpát Egyesület elnöke lépett a kilátó erkélyére s a következő beszédet intézte az egybesereglettekhez:

Kedves Turista Bajtársaim!

Szívből üdvözlöm ezen a meghitt, kedves ünnepségünkön igen tisztelt vendégeinket és a nekünk oly kedves cserkész, levante ifjúságot, szeretettel üdvözlöm turista osztályunk tagjait, kedves turista társaimat és arra kérem mindnyájukat engedjék meg nekem, hogy néhány szóval megemlékezzem azokról, kik e kilátótorony megépítését lehetővé tették.

Első helyen köszönet illeti a Magyar Turista Szövetséget, mely a kilátó építésének céljaira 500 P segélyt megállapítani szives volt. Itt külön megemlékezem még Horn K. Lajos lelkes turista barátomról, az ügy előadójáról, ki ezen segély kiutalása iránti előterjesztésével nemcsak az ügy érdeme iránt mutatott megértést, de ezzel egyúttal tanuilelet adta annak is, hogy személye iránt hosszú évek óta tanusított barátságunkat ő is viszonzozza.

Köszönet és hála illeti dr. Krepuska Géza egyetemi tanár urat és fiát Krepuska Géza igen tisztelt barátomat, valamint dr. Mocsáry Ödön Öméltóságát, azért, hogy ezen kilátótorony építéséhez szükséges telekhasználatot engedélyezni szivesek voltak,

Krepuska Öméltóságáknak még külön köszönetet mondunk azért a ritkán tapasztalt szíves áldozatkészségükért is, hogy a 4 főtartón kívül a torony egész faanyagát díjmentesen felajánlani kegyesek voltak.

Köszönettel kell megemlékeznünk dr. Papp-Szász Tamás szomszédos erdőbirtokosról is, ki a 4 főtartófát bocsátotta az építkezés céljaira, ingyen rendelkezésünkre.

Hálás szívvel mondunk köszönetet a Rimamurányi Salgótarjáni Vasmű r.-t. igen tisztelt vezetőségének és első sorban Fabiny Henrik gyárigazgatónak azon kitűnő szíveségéért, hogy a torony létesítéséhez szükséges összes vasanyagot ingyen rendelkezésünkre bocsátani és ezzel építkezésünk anyagilag hathatósan támogatni szives volt.

Salgótarján város közönségének is kijár a köszönet, mert mint e város polgármestere a képviselőtestület utólagos jóváhagyásának reményében bátor voltam a szükséges fuvarokat kiutalni és a torony főtartóinak felemeléséhez 2 napig 12 munkást rendelkezésre bocsátani.

Külön köszönetet mondok dr. Metzler Jenő barátomnak, a Magyar Országos Központi Takarékpénztár vezérigazgatójának, ki e torony létesítésének céljaira szíves volt privátim 100 pengőt és intézete részéről 200 pengőt kiutalni. Valamint köszönet illeti meg Debreczeny István igazgató barátomat is, ki ragaszkodott ahhoz, hogy e kedves gondola-

tunk kivételéhez ő is hozzájáruljon 200 pengővel.

Az építőbizottság tagjaival Pántyik Árpád, Karattur Antal és Léviusz László barátommal is szeretettel fogok ez alkalommal kezni és az egyesület nevében hálásan köszönöm meg nekik azt az odaadó fáradságot, melyet e kilátótoronyunk építésének vezetésével vállalni és tanusítani szivesek voltak.

Galgó József, Horváth László és Rokfalussy Lajos barátaim is szívesek voltak a torony építésének ellenőrzése céljából több ízben idei kifizádni és azért mondjunk ezen turistatársainknak is hálás köszönetet.

Köszönettel emlékezem meg váci Hübischl Kálmán okl. építészről is, ki a Vác melletti Naszály hegy tetején épített kilátótorony tervének rendelkezésünkre bocsátásával a tervezés munkáját számunkra megkönnyíteni szives volt.

Végül a köszönet és elismerés hangján akarok megemlékezni a vállalkozóról és a terv elkészítőjéről, Szalay Imre ácsmesterről és munkatársairól, elsősorban Révai Gyula és Haszán Ferenc vezető ácssegédjeiről, valamint Raczka Gyula tetőfedőmester és Barta Rezső villanyszerelőről is, kik bizony kemény munkát végeztek itt e hegytetőn és kik mindig büszkén fognak tekinteni e munkájukra.

Ezek után legyen szabad e tornyot rendeltetésének átadnom.

Kedves Bajtársaim!

Hogy milyen érzések fognak el engem akkor, amikor e percben itt néhány méternyire a trianoni határtól e torony feljáromján állok, azt mindnyájan érzitek és tudjátok.

Ahelyett, hogy északnak fordulva öklömet ráznám és érthető szidalmakban törnék ki, tekintetemet alázattal az ég felé emelem és arra kérék benneteket, forduljunk a magyarok igazságos istenéhez és mondjuk el összetett kezekkel, csendben, de annál nagyobb bensőséggel a mi szomorú, szép imánkat:

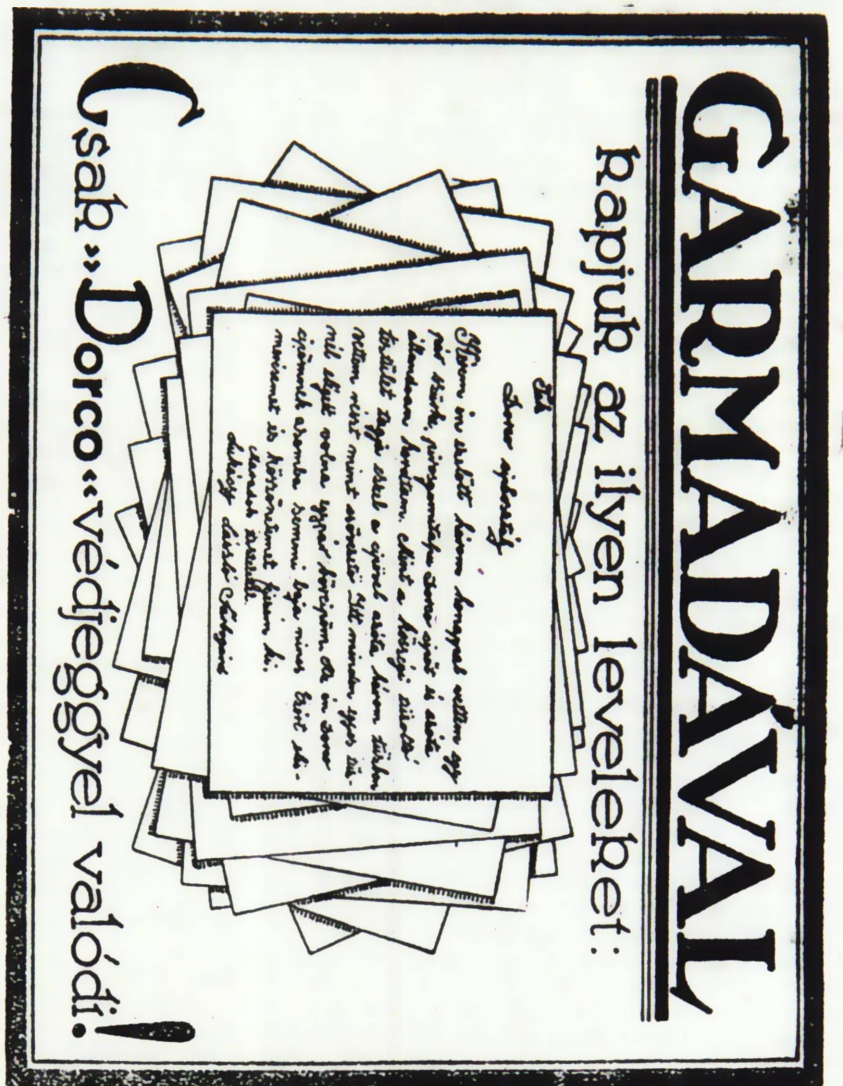
Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Amen.

Az ünnepségen megható szavakat mondottak Godó Margit elemi iskolai tanácsnok és Somosköi István városi levante, kiknek előadása mélyen megindította a hallgatóságot.

Az ünnepség a Himnusz eléneklésével nyert befejezést, majd utána nagy csoportokban lepte el a közönség a kilátó tornyot s gyönyörködött a környék festői képében.

Turistáink régen nélkülözték az új kilátót, mert a régi mérnöki torony már igen rozoga volt és fele részben cseh területen állott, miglen az új torony masszív, csinos és célszerű alkotásu 16 méter magas, sőt az aljában egy tágas, fedett menedékhely is van.

A kilátó megteremtése dr. Förster Kálmán polgármester érdeme, aki a terep a közlekedési és nehéz pénzügyi viszonyok közepette fáradhatatlanul buzgólkodott a megépítés munkájában s diadalra juttatta azt.

A salgótarjáni ipartestület nyári táncmulatsága. A salgótarjáni ipartestület július 28-ára tervezett nyári táncmulatsága augusztus 4-én (vasárnap) délután 4 órai kezdettel lesz megtartva az ipartestület kerti helyiségében. Az erre vonatkozó meghívók a legközelebbi lesznek kibocsátva.

A nagyvárosok kemény gránitkővezetén testünket korai elfáradástól **Palma** cipősarokkal óvhatjuk meg. Minden lépésünk oly ruganyossá válik, hogy ezzel úgy testünknek, mint idegeinknek jóleső érzést okozunk.

Városunk első bérpalotája. F. hó 24-én d. u. járták be a polgármesterrel élén az építési bizottság és meghívott vendégek a régi járásbírósi épület helyén épült és Kilcsér-Vehovszky vállalkozók által épített hatalmas új bérházat. A kalauzolásat maguk a vállalkozók személyesen eszközölték. Az előkertes épületbe léptől kellemesen lepi meg a tágas folyosó és lépcsőház, továbbá a szépen parkirozott hatalmas udvar, mely nem annyira lakóház mint szanatórium jellegű ad az épületnek. Az alsó traktusan épült 10 két szobás, előszoba, éléskamra, konyha vízvezetékekkel ellátott lakás, izlésesen kifestve. Fent 8 két és 2 három szobás lakás van több mint két méter széles, izléses vasráccsal ellátott folyosóval, melyen kényelmesen kiülhetnek a ház lakói, anélkül, hogy a járó-kelőknek utját állják. A földszinten van az automatikus kapcsolással felszerelt villamos motor, mely a megfelelő vízmennyiségről gondoskodik. Az összes lakások szobái parkettesek, szép és masszív kályhákkal, vastűzhellyel. Az udvarnak meglepően kedves képet nyújt, hogy a régi gyümölcsfákat megkímélték, ami a hatalmas terület parkirozására nagyszerűen beillik. — Az udvarban két hatalmas hinta áll a gyermekek rendelkezésére. — Két fürdőszoba, egy nagy mosókonyha és minden lakáshoz külön kócska, fűkamra és padlás. — A házmaster részére az udvarban különálló komplett lakás. Két kocsi-bejáró. A házrend szigorú betartására a házmaster felügyel, akinek lakásába, mint a helyszínen hallottuk a telefon is be lesz vezetve. 18 lakásba már megkezdődött a beköltözködés s e ház előreláthatólag keresett helye lesz városunk intelligens társadalmának. A megjelent hivatalos faktorok és vendégek a legnagyobb elismerés hangján gratuláltak a vállalkozóknak, akiknek munkáján meglátják a szívet, a lélek nemes vonása, nem pedig a rideg spekuláció és színpolyozó szellem. — Az izléses és komoly kiviteli munkában dicsőítő elismeréssel kell megemlékeznünk Patay és Omilyák asztalos mesterekről, Zdravics Béla festő, Molnár Jó-

zsef lakatos és Szántó István bádógos mesterekről.

Szerkesztői üzenet. A beküldött anyagokat köszönjük, sorra közölni fogjuk, csak egy kis türelmet kérünk.

A salgótarjáni járásbíróház mint telekkönyvi hatóság.

4219/1928 tkv. szám.

Arverési hirdetmény-kivonat.

Pintér Ferenc Sándor végrehajtató végrehajtást szenvedő ellen indított végrehajtási ügyében a telekkönyvi hatóság a végrehajtási árverést 1044 P tőkekövetelés és járulékal behajtása végett a salgótarjáni kir. járásbíróház területén levő, Homokterenyre községben fekvő s a homokterenyi 37 sz. tjkvben foglalt s végrehajtást szenvedett nevén B. 70. szerint álló 184, 230, 342, 369, 417, 472, 515, 555, 591. hrszú szántó és rét ingatlan illetőségekre 282 P, azaz kétszáznyolcvankét pengő kikiáltási árban és az u. o. 425 sz. tjkvben + 1 sor. 479 hrsz. rét ingatlan végrehajtást szenvedett nevén B. 59. sz. vezetett részére 40 P kikiáltási árban elrendelte.

Az árverést 1929. évi augusztus hó 10 napján délelőtt 10 órakor Homokterenyre község házánál fogják megtartani.

Az árverés alá kerülő ingatlan a kikiáltási ár felét harmadánál alacsonyabb áron nem adható el.

Az árverelni szándékozók kötelesek bánatpénzt a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42 §-ban meghatározott árfolyammal számított óvadékképes értékpapírosban a kikiáltásnál letenni, hogy a bánatpénznek előleges bírói letétbe helyezéséről kiállított letéti elismervényt a kikiáltásnak átadni és az árverési feltételeket aláírni (1881: LX. t.-c. 147., 150., 170. §§; 1908: XL. t.-c. 21. §).

Az aki az ingatlanért a kikiáltási áránál magasabb ígéretet tett, ha többet ígérni senki sem akar, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bánatpénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékaig kiegészíteni (1908: XL. 25 §).

Salgótarján, 1929. évi május 4-én.

Zelenka Ottó sk. kir. jb. elnök.

Várkonyiné tkvő h.

Hiszek egy Istenben,
Hiszek egy Hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában
Amen.

Szülők figyelmébe!

Értesítem a tisztelt szülőket, hogy az iskola idénre üzletemet frissen felszereltem, sőt két kék matróz, színes szövet és karton ruhákkal. Fekete cloth és lüster kötényekkel. Lányka ingecskék és kombinék. Fiu sapkák, ingek, alsónadrágok, zsebkendők, harisnyák iskolatászkák, háttizsákok és utazóbőröndök nagy választékban. Világírás oroszlanvédjeggyű Joss-féle férfi ingek, hálógingek és alsónadrágok lerakata. A legjobb Schróli szifonok, damasztok, késmárki lenvásznak, kész ágyneműk, abroszok és saját készítésű hófehér vattás paplanok kaphatók

DONÁSZY VIKTOR
Magyar Divatruházában.

Szabó árak!
Lelkes, pontos kiszolgálás

Gyógyfőzések idején, különösen ha a rosszullétet szorulás fokozza, a természetes „Ferenc József” keserűvíz fájdalommentes székürülést, kielégítő emésztést és kellemes étvágyat hoz létre. Híres orvosok a legnagyobb elismerés hangján írtak a valódi Ferenc József vizről, mert az a kritikus korban is hosszabb időn át alkalmazható, anélkül, hogy káros eredménye változnék. Kapható gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben.

Meghívó. Az Acélgyári Olv. Egy. f. hó 28-án vasárnap d. u. 4 órai kezdettel nyári helyiségében a kuglizóban, táncsal, díjkuglizással egybekötött nyári mulatságot rendez. A műsoros est keretében fél 7 órakor vendégeink az 50 sz. Teleki József-Róth J. leánycserkészcsapat tagjai tartják bemutatójukat. A tánczenét az acélgyári zenekar adja. Vezényel Ursutz J. karnagy. Belépődíj nincs, önkéntes adományokat a cserkész csapat részére köszönettel fogadjuk. A n. é. közönség szíves megjelenését kéri a rendezőség.

Leányegyesületek konferenciája. Az evangélikus leányegyesületek júl. 27-18 aug. 30-ig Ózdon országos leánykonferenciát rendeznek, amelyen városunkból az Evangélikus leányegyesület 12 taggal vesz részt, dr. Csengődy Lajos lelkészen kívül, aki a vasárnapi ügynökségén kívül „Mit tesz Isten az ő országáért” címmel előadást is tart.

A leánycserkészcsapat bemutatkozása nem szombat mint hirdettük, hanem vasárnap fél 7 órakor lesz az Acélgyári Munkások olvasónak más helyen publikált estélye keretében, az Olvasó kerekasztalán.

Cukorka üzlet eladó Dianovszki Béla Salgótarján, Fő-utca 19. szám.

A salgótarjáni reálgimnázium két tanára szüneti tanfolyamon. A közoktatásügyi miniszter a nyári szünetben, június 24-től július 20-ig tartó tanfolyamot rendezett az ország középiskoláinak latin szakos tanárai részére. A tanfolyam a latin filológia legkiválóbb magyarországi képviselői adtak elő és a cél az volt, hogy a klasszikus irodalom legújabb ismereteit közöljék modern alapon az erre kiválasztott tanároknak előtt. Az egész ország középiskoláiból 63 tanár vett részt ezeken az előadásokon. A résztvevőknek a közoktatásügyi miniszter 300 pengő ösztöndíjat adományozott. A salgótarjáni reálgimnáziumból Molnár László és Semetkay József tanárok vettek részt a tanfolyamon s részvételük ezekben az ösztöndíjakban. A tanfolyamon az előadások július 20-án fejeződtek be s amint a jelek mutatják, ezek a nyugati országokban már rég meghonosodott nyári továbbképző előadások a jövőben is folytatódni fognak, mindig más és más tudományok köréből. Ránk nézve mindenesetre örömdolog, hogy a helybeli reálgimnáziumból két tanár részesült ilyen ösztöndíjban. Ez nemcsak elismerés, hanem buzdítás is egy fiatal középiskola tanárai számára nézve. A felsőbb hatóság részéről pedig az itt végzett munka megbecsülését is jelenti.

A nemzeti munkavédelmi szervezet szemléje Kazáron.

Minden szervezkedés bizonyos eszme érdekében, egy meghatározott célzattal történik s a szervezet csak addig él hivatalosnak, csak addig felel meg a célnak, amíg kizárólag ezt a célt munkálja. Hogy pedig a szervezet ne csak papíron legyen meg, hanem az élővalóság s maga a lüktető élet legyen, ahhoz olyan emberek kellenek, akik állandóan ébren tartják tartani a szervezet tagjainak lelkesedését az eszme iránt.

Ha ma körültekintünk ennek a szervezkedésnek országunk ezerfelé húzó társadalmán s látjuk azt az elkeseredett ádáz, gyűlölet-szított küzdelmet, mellyel az emberek egymásra rontanak — kétség fogja el lelkünket — vajjon lehet itt és ilyen körülmények között feltámadás?

A kazári vasárnapi szemle megmutatta, hogy igenis lehet feltámadás, megmutatta, hogy össze lehet hozni a magyar, csak emberek kellenek hozzá. De megmutatta a vasárnapi szemle azt is, hogy a mi földmiveseink, a mi iparosaink és ipari munkásaink büszkeséges gyermekei en-

nek a hazának s egy szebb, egy magasabb célért tudnak lelkesedni — tudnak összetartani is!

Mikor ez a nemzeti munkavédelmi szervezet megalakult, azt hittük, hogy egy papíros szervezettel több lesz s csak a rendeletek rideg betűi lettek végrehajtva lélek nélkül — mert hiszen ennek a szervezetnek úgy sem lesz jövője. — Ezt a hitünket megerősítette a szomorú tapasztalat, amikor a kommun bukása után valóságos erővel kellett fogni az embereket, hogy a nemzeti munkavédelmi szervezetbe belépjenek.

Látta ezt a vármegyei nemzeti munkavédelmi szervezet vezetője — Marnó Tivadar alezredes is — de egy jobb jövő biztos tudatával haladt a megkezdett úton. Az ő izzó hazaszeretete, az ő kedves, meggyőző modora megtalálta azt az utat, amelyen keresztül hozzá lehet férkőzni az elfásult, de azért minden jóért, minden magasabb célért lelkesülni tudó egyszerű lelkekhez.

Minden évben bejárja a szervezeteket, nyílt, egyenes, önzertes szavaival bátorít, buzdít s egy jobb jövő reményét csepegteti be a már-már csüggedő szívekbe. Ma már nem kell pressió, ma már nem kell erőszak, hogy a szervezet tagjait összehozzák, jönnek azok szívesen, mert tudják, hogy Marnó Tivadar az egyszerű népet szereti s szíve, lelke, tárnnyitva van az ügyes bajos emberek legaprólékosabb bajai iránt is.

Marnó Tivadar alezredes, hogy a nemzeti munkavédelmi szervezet tagjainak hazafias érzését, hazafias lelkesedését is fokozza — magával hozta dr. Szentpétery Béla m. kir. postafőtisztet is, aki a saját szerzeményű költeményei közül szavalt néhányat. Hogy ezeknek a költeményeknek milyen hatása volt az egybegyűltekre — azt leírni nem — csak látni lehetett. Dr. Szentpétery Béla egy izzó hazaszeretettől lángoló szívű gyermeke ennek a hazának, aki mint hajdan az apostolok — nyakába veszi a világot s mint hajdan a regösök, bejárja az országot — hogy vigasztalja, lelkesítse a súlyos nyomorúság alatt nyögő, árva magyar testvéreit.

Költeményei hatásosak, szívbemarázóak s maradandó nyomokat hagynak a hallgatóság szívében.

A Marnó Tivadar alezredes beszéde, az elhangzott költemények nem várt hatást váltottak ki s önként emelkedett a sóhaj a jelenvoltak ajkáról az Egek Ura felé — Isten! adj szerencsétlen hazánknak sok ilyen lelkes apostolt, sok ilyen csupa szív embert — mint Marnó Tivadar és Szentpétery.

Marnó Tivadar alezredes hálás köszönetét fejezte ki Dzida József bányagondnoknak, hogy volt szíves a kaszinó nagytérmet átengedni a nemzeti munkavédelmi szervezet céljaira s kérte a bányatársulat további támogatását.

A nemzeti munkavédelmi szervezet részéről Csekey Sándor vezető jegyző alkörzeti parancsnok fejezte ki a szervezet hálás köszönetét úgy az alezredes, mint Dr. Szentpétery Bélának, mert úgy látja, hogy a hazafias érzés ápolása, az összetartás és egymás szeretetének — az egymás megbecsülésének egy-egy ilyen összejövetel fel nem becsülhető szolgálata — s nagyon kéri őket, hogy látogatásukat többször ismételjék meg. Továbbra is felajánlják szolgálataikat a tekintetben, hogy hasonló összejövetel alkalmával szívesen működnek közre — hogy a szórakoztató és hazafias program még szélesebb keretekben — még nagyobb közönség előtt folyhasson le.

Nmv. szemle Mizersán. Marnó Tivadar ny. alezredes, vármegyei nemzeti munkavédelmi hivatal vezetője július 21-én tartotta szemléjét Mizersán bányakerülethez tartozó n. m. v. tagjai felett Mizersán. Az értekezleten megjelent 100 fő bányatüsz és alkalmazott a környéki telepekről.

Marnó Tivadar hivatalvezető üdvözölte az egybegyűlt tagokat, majd megemlékezve a jelen nehéz viszonyokról, kivezető utnak a feltétlen fegyelem és kölcsönös megbecsülés szükségességét jelölte meg. Ismertetve az Nmv. intézményét, hangzott a munkaadó és munkás közötti egyetértés szükségességéről és kijelentette, hogy a Nmv. oly magas szintű intézmény, amely az állam és a magán-

tulajdonnak megvédése mellett épen a munkás érdekeit tartja szem előtt. Beszéde folyamán vázolta a nagy angol sztrájkot, majd az 1927 évi németországi szénstrájkot ismertette a német Nmv. szereplésével.

Az értekezlet keretében dr. Szentpétery Béla postafőtiszt, bgyarmati lakos saját költeményeit szavalta, mely nagy hatást váltott ki a hallgatóságban. Itt szavalt el nevezett először a „Nemzeti munkavédelem ébredése”-ről írt versét, amelyet alkalomadtán közlünk. Az értekezlet végén az egyes kérelmek intéztettek el.

Orosz ébredés. Tizenkét esztendeje szakadt rá a forradalom a világ egyik leghatalmasabb országára. Akkor azt mondták, hogy a háború borzalmait és a sorozatos harcéri vereségek robantották ki az orosz nép lelkéből az ellenkezést, a cári hatalom zsarnoksága ellen, mely nem vette emberszámba a nép tömegeit. A világtörténelem legborzalmasabb és legvéresebb napjai virradtak a derék oroszokra, akik bizonyára soha sem forradalmaskodtak volna, ha tudják, hogy milyen szenvedéseket és megpróbáltatásokat tartogat számukra az ugynevezett felszabadulás. A mi népünk — fájdalom — már ismeri a kommunizmus minden változatát. Még 10 év múlva is borzongva gondolunk vissza rá és hálát adunk az Istennek, hogy megszabadultunk tőle, pedig nálunk csak néhány hónapig tartott a rémuralom. Az oroszok 12 esztendeje nyögik és a 140 milliónyi tömeg kezd mozgolódni, hogy lerázza magáról. Igaz ugyan, hogy állandóan olvashatunk orosz ellenforradalmi mozgalomokról, melyek leginkább helyi jellegűek és tisztavirág életűek, ennélfogva nincs is nagyobb jelentőségük, de az utóbbi időben már olyan hírek érkeztek, amelyek veszedelmesen hasonlítanak azokhoz a jelenségekhez, amelyek a háború alatt 1917-ben kitört forradalmat megelőzték. Az orosz újságok eddig csak a vérbefojtott lázadásokról emlékeztek meg, míg most már azt is megírták, hogy a szovjet fegyveres ereje nem bír a forrongók tömegeivel. Kollektív termelésből fakad a jólet — hangzottatták nálunk is a kommunisták, akik Oroszországban megvalósították ezt a gazdasági csodabogarat: elvették a földeket, házakat és minden ingatlant, hogy a kollektív — állami — kezelésben tönkre ne essen minden. A falusi ember csak annyit vet amennyi neki és családjának elég, mert a fölösleget elveszik tőle, az állami birtokok pedig a gazdálkodáshoz nem értő kommunista vezeték irányítása mellett fabatkát sem termelnek. A városi lakosság a szó valódi értelmében éheznek.

A háború előtt Oroszországban termelt a legtöbb búza, most meg csak jegyre lehet korpás, kukoricacsutkás kenyeret kapni. Ez az egy körülmény megmagyarázza mindent. A kommunista vezeték az egész világot forradalomba akarják kergetni, mert tudják, hogy mindenütt vannak elégedetlenkedők, de ez a forradalmosítás óriási összegeket emészt meg. A kommunista ügynökök arannyal telt pénztárcával járják a világot és ezt a pénzt — 12 év alatt többet pazaroltak el, mint amennyibe az egész világháború került a többi országnak — az orosz nép, a földművelő, kereskedő és az iparos izzadja ki, hogy dorbézolhassanak a szovjet urai. De hát régi igazság, hogy mindennek van határa és megbízható hírek szerint az orosz nép is elérkezett ehhez a türelmemhatárhoz. Ha megmozdul, ha felébred az a 140 milliónyi tömeg és lerázza a szabadság bilincseit, új élet kezdődik az egész világban.

SINGER
VARRÓGÉPEK
mégis a legjobb!
KAPHATÓ:
SINGER VARRÓGÉP
RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
SALGÓTARJÁN
A KAT. TEMPLOMMAL SZEMBEN.

A világhírű **AEROXON** mézes légyfogó sokan utánnozzák.
Bevásárlásnál ügyeljen a névre!
Saját érdekében ne fogadjon el mást, mivel ennek fogóképessége minden más gyártmányt felülmúl.
MINDENHOL EZT KÖVETELJE!
Viszonteladókát kiszolgál a gyár kizárólagos vezérképviselője:
TOLNAI JÁNOS JENŐ
Budapest, VI., Szondy-utca 73. sz.

- Hegedűs Gyula - fodrász, Salgótarján Fő-u. 47. (R. K. templom mellett)

Értesítem Salgótarján és vidéke uri- és urihölgyközönségét, hogy üzletemet átalakítva a Női hajvágást, ondolálást, manikürt bevezettem. Elsőrendű uri fodrászat, arcápolás a legmodernebb villamosgépekkel. — Hölgyek részére külön terem.

Molnár József

lakatos és vízvezeték-szerelő

Salgótarján, Erzsébet-tér 9.

Épületlakatos munkák, takaréktűzhelyek bármilyen kivitelben. Modern házi vízvezetékek, fürdőszoba berendezések és e szakmához tartozó összes munkák kifogástalanul jutányos áron készülnek.

Autogénheggesztés.